

Un cneaz la porțile Sibiului

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

"Învăluită-n straie de culcare
Așază-mi-te-alături c-un ghem,
Și deapănă mereu, fără-ncetare,
Să n-aud frunzele, sub pași, cum gem..."
Radu Stanca

- E toamna la-nceput și mi se pare crudă
Că inima nu doarme și vrea să-mi facă-n ciudă,
Aleargă în spirală să treacă de Cîbin,
Eu aș urma-o-n goană, dar știu că-i clandestin

Să-l trec în miez de noapte, să mă primești în burg,
Chiar dacă vin la tine pășind pe lângă murg,
Oștenii sunt la poartă și o să-mi ceară bir,
N-o să conteze faptul că eu abia respir

De dorul primăverii gustate la Pardon
Când ascultam romane la vechiul gramofon
Îmi recitai din Stanca poem după poem
Și depănai vrăjită emoția pe-un ghem.

- O pânză străvezie se-așează peste foi,
Când pana pe hârtie vorbește despre noi,
Cuvinte răsturnate... Afară plouă-ncet,
Iar vântul ține ritmul, nostalgicul duet

În geamul meu lovește cu degetele reci
Pe clape fără sunet, prin săbii fără teci,
La porțile cetății bat gongul doi nebuni
Și Stanca "Numai noaptea" pe ziduri, cu tăciuni

Ne scrie, ne rescrie, călău de trandafiri,
"Cel mai frumos" din burgul eternelor iubiri,
I-am povestit de tine, cum eu aștept și-acum
Un sfert de primăvară pe care mi-l asum.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif